

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 862/05
20.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Sretka Jankovića, članova veća i savetnika Dragane Jevrić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog adv.AB, izjaljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K. 264/04 od 24.2.2005.godine, u sednici veća održanoj 20.6.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog AA a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 264/04 od 24.2.2005.godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine i krivičnog dela teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 194 .stav 2. KZ RS u vezi sa krivičnim delom izazivanja opšte opasnosti iz člana 187. stav 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 22.4. do 24.4.2004.godine. Na osnovu člana 69. OKZ prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta krivičnog dela i to jednog vojničkog karabina marke "aa", model broj 4, kalibra 303, fabrički broj ____, prepravljen u kratež, kao i preostala municija. Optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala a oštećeni BB sa imovinsko pravnim zahtevom upućen je na parnicu.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Novom Sadu zbog odluke o krivičnoj sankciji s predlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom za krivično delo iz člana 194 .stav 2. u vezi člana 187. stav 1. KZ RS utvrditi kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju i izreći jedinstvena kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog adv.AB zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava i odluke o kazni sa predlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe za krivično delo iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji , oglasiti krivim za krivično delo iz člana 194 .stav 4. u vezi člana 187. stav 4. KZ RS i shodno tome odlučiti i o visini kazne.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 1003/05 od 30.5.2005. godine predložio je da se uvaži žalba javnog tužioca i optuženom izrekne strožija kazna zatvora a da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je, pošto je postupljeno po članu 374. stav 2. ZKP ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti.

Činjenično stanje je u prvostepenoj presudi pravilno i potpuno utvrđeno pa su neosnovani žalbeni navodi kojima se to osporava.

Pobijajući prvostepenu presudu po tom osnovu branilac u žalbi navodi da predmetni vojnički karabin prepravljen u kratež predstavlja staro oružje koje se može nabavljati i držati uz prethodnu prijavu nadležnom organu a ukoliko se to ne učini učinilac može samo prekršajno odgovarati, pa, prema žalbi, optuženi nije mogao biti oglašen krivim za krivično delo iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji.

Suprotno ovom žalbenom navodu prvostepeni sud je na osnovu nalaza i mišljenja veštaka balističara VV, nesumnjivi utvrdio da se radi o vojničkom karabinu marke "aa", koji više nije u upotrebi, ali da je isti prepravljen i kao takav ispravan u smislu da je iz njega moguće ispaliti metak odgovarajućeg kalibra, te da se radi o oružju čije nabavljanje, držanje ili nošenje građanima uopšte nije dozvoljeno. Stoga u konkretnom slučaju ne može biti govora o prekršajnoj odgovornosti optuženog, na šta se neosnovano ukazuje žalbom branioca.

U odnosu na krivično delo iz člana 194. stav 2. u vezi člana 187. stav 1. KZ RS branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da je optuženi osnovno krivično delo iz člana 187. KZ RS izvršio sa eventualnim umišljajem.

I ovaj žalbeni navod je neosnovan s obzirom da iz utvrđenog činjeničnog stanja nesumnjivo proizilazi da je optuženi, koji je inače lovac i prema tome lice koje zna propise iz oblasti oružja i municije, predmetnu pušku držao u jednoj kutiji iz koje se mogla vaditi jer nije bila sakrivena niti zaključana, a u magacinu puške ostavio je municiju iako je puška bila na vidljivom mestu i na dohvat ruke ukućanima. Postupajući na ovaj način optuženi je bio svestan da zbog neobezbeđivanja puške može izazvati opasnost za život ili telo ljudi pa je pristao na nastupanje zabranjene posledice u pogledu ove apstraktne opasnosti. Stoga je pravilan zaključak prvostepenog suda da je optuženi u odnosu na osnovno krivično delo iz člana 187. stav 1. KZ RS postupao sa eventualnim umišljajem a u odnosu na težu posledicu iz člana 194. stav 2. KZ RS iz nehata.

Prema tome, činjenično stanje, kako u pogledu činjenica koje čine bitna obeležja krivičnih dela u pitanju tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženog prema učinjenim delima, pravilno je i potpuno utvrđeno a kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženog po članu 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji i 194. stav 2. u vezi člana 187. stav 1. KZ RS, krivični zakon je pravilno primenjen. S tim u vezi prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata a navode žalbe branioca o pogrešnoj primeni materijalnog prava ocenjuje kao neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbe javnog tužioca i branioca Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj, i po utvrđivanju pojedinačnih kazni za krivična dela iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji i 194. stav 2. u vezi člana 187. stav 1. KZ RS u trajanju od po tri godine, pravilno optuženog AA osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru. Po oceni Vrhovnog suda tako odmerena kazna srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužna je ali i dovoljna za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. OKZ.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga na osnovu člana 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

sr